

Kvantifikace a nepřesnosti

Kvantifikace je vždycky nějak spjata se zanedbáním detailů, které se mohou projevit až po delším nebo i velmi dlouhém čase. Jinak řečeno, stálým průvodcem každé kvantifikace je nepřesnost, byť v naprostých drobnostech (ale někdy jsou ty nepřesnosti až moc veliké – např. časové odhady v kosmologických ‚teoriích‘ apod). Vlastní problém je připisování pravděpodobnosti náhod její mohutné zvyšování s obrovským množstvím neorganického „dění“, jakož i s obrovskými časovými dimenzemi. Tak třeba vznik života je teoreticky vysvětlován jako zvyšování pravděpodobnosti této ‚náhody‘ nepředstavitelnou mnohostí nejen galaxií, ale i supergalaxií atd., ne-li přímo vesmírů, jakož i jejich nepředstavitelně dlouhým ‚vývojem‘ (nikoli pouze proměnlivým trváním). Ostatně je zřejmé, že vznik života v galaxiích a vůbec ve vesmíru je vysvětlován nikoli setrvačností (či setrvačnostmi, pokud jsou mnohé a na sobě ‚nezávislé‘), nýbrž vývojem (evolucí) – což je de facto vlastností či příznakem života. Tedy vlastně oživeností vesmíru samého! Panspermie je pak už ve skutečnosti zbytečná.

(Praha, u Martiny, 181006-c.)